

Bibliografia:

POEY D'AVANT, F., *Monnaies féodales de France*, vol. II, París, 1860.

CRUSAFONT, M. DE, *Glossari català de Numismàtica*, Societat Catalana d'Estudis Numismàtics (IEC), Barcelona, 2017, entrada "ardit", p. 81, on es faciliten les referències bibliogràfiques de les prohibicions.

TROBALLES D'AGRAMUNT 6 (aquità)

MIQUEL de CRUSAFONT

Núm.: AN-102.

Lloc: Rodalia d'Agramunt.

Composició: dos ardots de l'Aquitània anglesa i un de la francesa.

Dates límit de les pèrdues: s. XV.

Localització: desconeguda.

Dates de les troballes: anys 1970-1980.

Circumstàncies de la troballa: separatament, en superfície i en camps de conreu.

Descripció:

1. Ardit de billó baix d'Enric IV d'Anglaterra, duc d'Aquitània (1399-1415).

a/ ENR... Figura dreta de front coronada i nimbada, portant espasa
r/ -...-...-...-... Creu de triple traç que talla la llegenda amb llirs i lleopards alternant als espais

Pes: (0,80) g Ø: 19 mm

Poeys d'Avant-3116 i següents

2. Ardit de billó baix d'Enric IV d'Anglaterra, duc d'Aquitània (1399-1415).

a/ ENRIC...IE Figura dreta de front, coronada i nimbada, portant espasa

r/ -FRA-CIE-D..-AQL...- Creu de triple traç que talla la llegenda amb llirs i lleopards alternant als espais

Pes: 1 g Ø: 19 mm Poey d'Avant-3116 i següents

3. Ardit d'argent de Carles de França (1469-1472).

a/ KAROLVS DEX AQUITANIE Rei de front, coronat i portant espasa

r/ SIT NOMEN.....(repicat) Creu interior. Llir al 1r i lleopard al 4t

Pes: (0,88) g Ø: 20 mm Poey d'Avant-3158

Comentaris:

És aplicable a aquesta troballa tot el que hem dit per a la del Castell de Ponts. De tota manera, en aquesta, i de forma excepcional, hi ha un ardit d'argent del duc Carles de França, germà del rei Lluís XI (1461-1483), que va assolir de fer-se cedir pel seu germà el ducat d'Aquitània un cop el rei de França el va recuperar dels anglesos. De tota manera, morí al cap de tres anys. La presència d'aquest tipus d'argent és singular ja que, en conjunt, el numerari d'ardits aquitans era de llei molt baixa. De tota manera, es tracta de troballes individuals, de manera que la peça bé pogué circular per més valor que les altres.

Bibliografia:

POEY D'AVANT, F., *Monnaies féodales de France*, vol. II, París, 1860.